

Hayatta Heves Kalmadı

– ALİ B. · 10 Mart 2014

Ezelde tutulmuş olan bir yastım
Bu yaşla kayboldu ebedî bastım
Gece gündüz figân etmektir râstım
Artık figân edecek ses kalmadı

Ne usanmak biliyorum hicrândan
Ne de selâmla oluyorum handân
Bir nefesim var ki; zehirden, kândan
Artık hayâtbaş bir nefes kalmadı
Adım adım hayât ile yarıştım Hep durdum, yenilgilere karıştım
Bir ân savaştım, bir ânsa barıştım
Bu savaşım da ateşkes kalmadı

Zulüm görmektir bahtımdaki virdim
Zulümler içinde her zamân birdim
Bir zulümden çıktım, bir zulme girdim
Görmediğim zulm-ü mahbes kalmadı

Sessiz iniltim her şeyi Duyan' a
Artık bir ses ver derdine uyana
Seni sevdiğim ilk günden bu yana
Çekmediğim zamân-ı ye's kalmadı

Zulümdür, dâimâ zulümdür revâm
Hayatta selâmdir yegâne hevâm

Zulümler içinde kalmaya devam
Yoksa dünyevî bir heves kalmadı